

[Harald Nielsen.]

partier om på fuldstændig lige fod, men det er for at få adgang til de 40 tillægsmandater, at der er opstillet visse regler. Vi ville gerne, om man helt kunne komme af med tillægsmandaterne og holde forholdstalsvalg i amts- og storkredse. Vi har forsøgt, om vi kunne finde en ordning på det, men det strandede på, at man dér ikke kan nå den, om jeg så må sige, 100 pct.s matematiske retfærdighed.

Jeg finder ingen grund til at sige yderligere om den første halvdel af forslaget. Vi er ikke interesseret i en yderligere lempelse her, og de regler, vi har haft, har ikke i mindste måde været nogen hindring for, at nye partier kunne bane sig vej til det danske folketing. Hvis disse nye partier har livskraft i sig selv og der er behov for dem, skal de også nok komme til at bestå, og er der ikke det, forsvinder de ud igen.

Den anden halvdel af lovforslaget giver mig anledning til den bemærkning, at det ikke er så let at se, hvad det egentlig er, det ærede medlem sigter imod. Det ligger klart for alle, at venstres politiske arbejde bygger på medlemskontingenter og fuldstændig frivillige bidrag, som gives os uden nogen politiske betingelser. Skulle der komme nogen og stille politiske betingelser for at yde bidrag, siger vi naturligvis nej tak; så ønsker vi ikke at få dem. Det ligger klart for alle. Nu har vi engang en valglov, der meget omhyggeligt våger over, at de vælgere, der med deres stemme støtter et parti, kan gøre det, uden at de derfor skal ud i offentlighedens søgelys, derved at deres navne og adresser offentliggøres. Dem vogter vi meget omhyggeligt over, og der er egentlig noget utiltalende ved den tanke, at hvis de ønsker at støtte et politisk parti ikke bare med deres stemme, men med økonomiske bidrag, så hører hemmeligheden op, så må de frem i dagens lys. Jeg synes ikke, det virker synderlig tiltalende, og derfor kan jeg ganske kort sige, at vi ikke er interesseret i gennemførelse af dette forslag. Men vi har fra venstres side ikke noget at

skjule, og vi har naturligvis ikke noget imod at deltage i et udvalgsarbejde om lovforslaget.

Poul Sørensen: Jeg har også kun få bemærkninger at føje til det, der allerede er sagt om det foreliggende lovforslag, og også jeg henviser til mange drøftelser tidligere angående bestemmelserne om at kunne opnå mandat ved et valg. De regler, vi har nu, har vi ikke været tilfredse med; de er blevet lempet, uden at vi har været interesseret i det, men nu har vi dem, og så mener vi, at vi bør opretholde dem. Vi kan selvfølgelig høre på forslagsstillerne, men vi vil ikke kunne medvirke til, at der slækkes yderligere på disse bestemmelser.

Den anden del af lovforslaget, om partiernes økonomi, har vi heller ikke spor imod at drøfte i et udvalg, men jeg har ikke tro på, at vi når synderlig langt her. Det er, som det allerede er sagt, sådan, at man har lov til at være medlem af et politisk parti uden at stå til regnskab for det, og for vort partis vedkommende kan jeg give den oplysning, at vi vel er opbygget som de andre politiske partier. Det er medlemskontingentet, der først og fremmest er grundlaget for partiets arbejde, og dermed i tusindvis af frivillige bidrag, som stilles til rådighed for partiets arbejde.

Det er givet, at der må være — det må partiet også selv være interesseret i — orden i og indsigt med disse ting. For vort vedkommende er det en hovedbestyrelse på 65 medlemmer, der har det øverste ansvar for partiets økonomi, og til daglig følges denne af et administrationsudvalg på 7 medlemmer. Vi har i årenes løb bestræbt os for at udbygge revisionen, så den blev så stærk og god som overhovedet muligt, og den statsautoriserede revision, vi har haft i mange, mange år, har efterhånden antaget en form, der betyder, at alt bliver gennemset på kryds og tværs, således at man kan være rolig ved at stille penge til rådighed for os i vort arbejde.

Jeg forstår godt på den bemærkning, den